

[**Hanne Reintoft.**]

stand mellem stationer og trinbrætter, kort sagt en drift, der lokalt mere minder om hurtigsporveje end om hovedbaner en miniature, som det er nu.

At rationaliseringen vil medføre problemer for det berørte personale, har hele tiden været til at forudse, og disse problemer er blevet så meget større, fordi der ikke har foreligget nogen særlig præcis og konkret planlægning, således at det var muligt at forudberegne, hvor længe f. eks. et givet tjenestested kunne påregnes opretholdt. Denne usikkerhed er ikke behagelig for det berørte personale, der f. eks. skal tage stilling til bolig, børns uddannelse osv., men den har tillige betydet, at statsbanerne i dag står med et alt for stort personaleberedskab, fordi man, da det pågældende personale blev antaget, ikke havde den fjerneste idé om, hvad man ville bruge statsbanerne til, hvilke strækninger der skulle opretholdes, og hvilke der skulle lukkes, hvilke stationer der skulle nedlægges osv. Ganske vist har man hensynsløst tyndet ud blandt ekstraarbejdere og kontorfunktionærer, ofte med de uheldigste følger for de blot lidt ældre, mens man med hensyn til tjenestemændene hidtil er vejet tilbage for afskedigelser, formentlig på grund af de økonomiske konsekvenser. Den ny styrelseslov betyder måske lidt mere fasthed med hensyn til vurderingen af personalebehovet, i hvert tilfælde i generaldirektoratet, men ude i driften består usikkerheden fortsat.

Problemerne i forbindelse med nedlæggelsen af 2. distrikt i Århus er af ganske særlig art, idet det betyder forflyttelse af et betydeligt personale, når der i Århus kun opretholdes et toglederkontor og enkelte andre kontorer. Jernbanefolk må ganske vist i et vist omfang være indstillet på forflytninger, men det kan ikke skjules, at de senere års vanskeligheder på boligmarkedet sammenholdt med de meget beskedne lønrammer for jernbanepersonalets vedkommende har vanskeliggjort forholdene og bevirket, at man forsøger at holde sig på ét sted, selv om det sker på bekostning af ens forfremmelsesmuligheder. I denne forbindelse må ministeren da tage hensyn til de besvarelser på spørgeskemaerne udsendt blandt personalet i 2. distrikt, der klart viser ulysten til at flytte.

Formanden: Jeg henstiller, at man taler mere sagte.

Hanne Reintoft: Det havde været rimeligt, om udvalget havde haft stunder til at beskæftige sig lidt mere med personalets trivsel. Der blev gjort opmærksom på disse ting ved første behandling. Ved behandlingen af dette forslag til styrelseslov har man heller ikke på nogen måde beskæftiget sig med et udvidet demokrati for personalet; jeg ser bort fra den ret begrænsede værdi af de faglige organisationers underrepræsentation i det nye jernbaneråd. Man kan vel næppe udvide arbejdspladsdemokratiet i DSB uden at gøre det gennemgribende i statens forskellige institutioner; men overvejelser i den retning havde vel været på deres plads, når man nu skulle have et udvalgsarbejde.

Må jeg så endelig en gang advare mod den i disse år meget tydelige tendens til at afløse folkestyrets repræsentanter med repræsentanter for erhvervslivet, repræsentanter, som, deres sagkundskab ufortalt, tjener ganske bestemte interesser og ikke kommer til at stå hele befolkningen til regnskab og ansvar, hvis der disponeres ensidigt ud fra disse interesser. Det kan ikke dreje sig om, hvorvidt socialistisk folkeparti skal have et medlem eller ej; det synes jeg såmænd også de skal. Det, det drejer sig om, er, om folkestyret mister sit tag, om man lægger for meget over på erhvervslivet. Jeg ser i meget høj grad den dybere mening med den sammensmeltning af folkestyre og erhvervsliv, der foregår i disse år. Det er ikke svært at se, hvad meningen er heri, og hvilke grupper der kan have interesse i det, men det er en tendens, som mange flere end jeg skulle være opmærksom på, hvis man ønsker at opretholde folkestyrets idé og i hvert tilfælde den fiktive magt over tingene herhjemme.

Formanden: Jeg går ud fra, at det skyldes støjen, når man overhørte, at jeg henstillede, at man taler mere sagte indbyrdes.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil gerne takke for tilslutningen og sige, at jeg i og for sig godt forstår det, der ligger bag ved det af mindretallet under nr. 2 stillede ændringsforslag. Jeg håber, og jeg tror i og for sig, at det er et ønske,